

Điều đó còn tùy thuộc ở Tòa án, ngài Đô-tốp a — viên dự thẩm của cảnh sát Luy-xhua nói — Trong căn phòng của ngài, đã phát hiện thấy các đồ vật thuộc diện cấm du nhập vào đất nước chúng tôi. Có lẽ, ngài lãnh sự cũng hiểu cho, rằng tôi không thể vi phạm luật pháp của nước tôi được, cho tới khi chúng tôi chưa xác định được, là ngài Đô-tốp đã chuyển chỗ điện đài vào Luy-xhua bằng cách nào, đã truyền đi những tin gì, truyền cho ai và về những sự việc gì, thì chúng tôi chưa có thể cho phép ngài rời đất nước chúng tôi được. Hơn nữa, chỗ ở của ngài từ hôm nay sẽ được đặt dưới sự giám sát của chúng tôi.

Các báo buổi chiều in ra với hàng tit lớn « Một vụ gián điệp của Nga tại Luy-xhua bị khám phá » chỉ có một tờ báo duy nhất, gần với quan điểm đại sứ quán Mỹ, lại cho in một lời bình luận kỳ lạ : « Điện đài, ở những đất nước tự cho mình là tự do, không phải là một tang vật buộc tội. Còn một tờ hiệu số, không nhất thiết phải là bản mặt mã. Vì vậy, việc bắt giữ viên kỹ sư Nga, theo chúng tôi, là một sai lầm đáng tiếc, nếu như không nói là một tội lỗi, vì như chúng tôi được biết, vị đại diện một hãng kinh doanh Mỹ ở đây cũng vừa bị một tai họa ăn cướp tương tự, và những kẻ đột nhập được vào, hình như lại không có ý định cướp tiền ! Vậy bàn tay nào đã chỉ huy toàn bộ bọn chúng ? ». Đọc xong lời bình luận này, Nla-vin gọi điện cho Glép :

— Ông Giôn, chào ông, mọi việc vẫn bình thường chứ ?

— Xin chào ông Vít thân mến, rất vui vì lại được nói chuyện với ông. Còn ông ra sao ?

— Tuyệt lắm. Nay, Pòn đi đâu mất ấy nhỉ ?

— Theo tôi, thì ông ta đang đóng cửa ở trong phòng và viết. Ông ta nói với tôi rằng đang có một tin giạt gân lắm. Ông có muốn chúng ta cùng đi ăn trưa không ?

— Rất sẵn lòng. Có điều là tôi trước hết phải găng lốt vào viện, thăm Dô-tốp một tý.

— Sao lại phải vào viện ? Anh ta ốm bệnh gì ?

— Ông không đọc báo à ? — Xla-vin hỏi và hình dung rất rõ bộ mặt hờn hờ của Glép — Anh ta bị cuộc sống gạt ra rìa rồi. Hình như làm gián điệp cho phe nào đấy.

— Ông nói lạ, anh ta là người rất đáng yêu cơ mà.

— Giôn a, thì mới phải là người đáng yêu, nếu quả anh ta là gián điệp chuyên nghiệp, chứ không phải làm nghiệp dư. Bảy giờ tối, tôi chờ điện của ông, ó-ké ?

— Tôi sẽ gọi, Vít a. Ông chuyển giúp lời hỏi thăm của tôi tới Dô-tốp, tôi rất nhớ anh ta... dù rằng các tên Nga đối với tôi rất khó nhớ. Hàng rào ngôn ngữ mà ! Và anh thử hỏi anh ta, có thể anh ta cần giúp đỡ gì không ?

— Rất cảm ơn — Tôi sẽ nói lại, Giôn a, ông thật rất tốt bụng.

NHỊP ĐỘ

« Gửi Lục tinh báo Trưng ương Mỹ.

Chúng tôi sẽ rất biết ơn, nếu bên các anh có thể chuyển lại cho những tin tức mới nhất và tình hình